

Van 9 – 12 december 2013 bivakkeerden we in Wateren en hadden prachtig weer. We zaten op loopafstand van het beroemde “Koopmansveentje”. Klaas en ik leerden elkaar kennen in 1974 toen we bij een dropping, georganiseerd in het kader van het nanoviciaat, bij elkaar in de groep kwamen. Deze groep werd in bosachtig gebied “gedropt” met als opdracht: verzamelen bij het Koopmansveentje. Dit plekje hebben wij niet op eigen kracht gevonden, maar wel elkaar 😊

In het tijdperk zonder mobiele telefoons reden er tegen 7 uur 's ochtends auto's door het gebied om de “verdwaalden” te verzamelen. Wij hebben toen maar even het Koopmansveentje gezien. Er kon ons geen versnapering meer worden aangeboden omdat de eerder aanwezigen alles hadden opgemaakt!. Met een lege maag, maar verliefd hart, werden we weer naar Groningen vervoerd. Het was wel bijzonder dit vennetje nu weer te zien.

De foto van de steen die hierboven staat afgebeeld lag op tafel in het eethuis waar we op 11 december 2013 aten. “Bestaan is een feit, Leven is een kunst”. Zo'n zin roept op tot nadenken en tot googlen.

Deze spreuk is ongetwijfeld (denken wij) afgeleid van “Bestaan is een feit, Leven een kunst” van de Franse filosoof Frédéric Lenoir (een motto dat op de cover van één van zijn boeken stond)

(via google vind je een interview met deze man: <http://www.rijnland-weblog.nl/wp-content/uploads/2012/05/1618-VOK-988620-Lenoir.pdf>

Het fotoverslag van ons verblijf in Wateren is te vinden onder de volgende link: <https://plus.google.com/photos/111616345932423907331/albums/5959936096163699489?banner=pwa>